

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.2.2004
KOM(2004) 108 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Midtvejsrevision af *e*Europe 2005

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Serviceydelser til borgerne og erhvervslivet.....	4
2.1.	e-forvaltning	4
2.2.	e-læring:	5
2.3.	e-sundhed:	5
2.4.	e-business:	5
3.	Et hurtigere og mere sikkert internet til alle.....	6
3.1.	Bredbånd:	6
3.2.	Sikkerhed:	8
3.3.	Inddragelse i informationssamfundet:.....	8
4.	Gennemførelse	9
4.1.	Benchmarking:	9
4.2.	Udveksling af god praksis:.....	10
5.	Konklusioner	10

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Midtvejsrevision af eEurope 2005

1. INDLEDNING

eEurope handlingsplanen er led i den strategi, som Det Europæiske Råd opstillede i Lissabon for at modernisere den europæiske økonomi og opbygge en videnbaseret økonomi i Europa. eEurope handlingsplanen for 2002 blev vedtaget i 2002, og i slutningen af 2002 var de fleste af dens 65 målsætninger blevet opfyldt. Næsten alle virksomheder og skoler var tilsluttet Internettet, antallet af tilsluttede husstande var blevet næsten tredoblet, og Europa havde det hurtigste forskningsnet i verden¹.

I slutningen af 2002 var der imidlertid ikke mange tegn på, at succesen med at få Europa på nettet havde givet sig udslag i nye arbejdspladser og tjenesteydelser. Der var heller ikke sket den produktivitetsforøgelse, som har kunnet iagttages andre steder, især i USA. Forbindelsen var der, men brugen haltede bagefter.

At fremme brugen og at skabe nye tjenester blev derfor det centrale mål for eEurope 2005, som blev godkendt på Det Europæiske Råds møde i Sevilla². Det overordnede mål er, at Europa i slutningen af 2005 skal have moderne, offentlige serviceydelser på nettet (e-forvaltning, e-læring, e-sundhed) og et dynamisk e-businessmiljø, som bygger på udbredt mulighed for bredbåndsadgang til konkurrencedygtige priser og en sikker informationsinfrastruktur.

Medlemsstaterne gav deres tilsagn om at udføre handlingsplanen i eEurope resolutionen³ af februar 2003, hvori Kommissionens plan om at forelægge en midtvejsrevision af handlingsplanen "Forud for Det Europæiske Råds møde i foråret 2004", også blev budt velkommen.

Denne midtvejsrevision indeholder Kommissionens analyse af den politiske og konkrete udvikling samt medlemsstaternes og ansøgerlandenes svar i forbindelse med en undersøgelse i efteråret 2003 foruden oplysninger fra et rundspørge og en offentlig høring, der blev afholdt i oktober 2003. Det vigtigste resultat af samrådet var, at det bekræftede, at eEurope's målsætninger var relevante og tilstrækkelige til at løse problemerne med informationssamfundet i tiltrædelseslandene. Der var enighed om behovet for at koncentrere midtvejsrevisionen om ajourføring og justering af initiativerne og styrkelse af gennemførelsesordningerne. Meddelelsen følger nøje handlingsplanens opbygning og ledsages af et mere detaljeret arbejdsdokument, som indeholder yderligere oplysninger om den politiske udvikling og om benchmarkingen inden for hvert område.

¹ Se slutrapport om eEurope 2002, KOM(2003) 66 og eEurope 2002: Progress made in Achieving the Targets SEC(2003)407.

² Handlingsplan for eEurope 2005, KOM(2002)263.

³ Rådets resolution om gennemførelsen af handlingsplanen eEurope 2005, 2003/C 48/02.

2. SERVICEYDELSER TIL BORGERNE OG ERHVERVSLIVET

2.1. e-forvaltning

Det er nu almindeligt anerkendt, at e-forvaltning er et vigtigt middel til reform af den offentlige sektor. Den stærke politiske støtte i medlemsstaterne fremgår af, at de alle har en aktiv politik for e-forvaltning. IKT betragtes som katalysator for modernisering af administrationen og forbedring af serviceydelserne. E-forvaltning er et af de vigtigste led i den nationale politik for informationssamfundet. Benchmarkingen viser, at de grundlæggende offentlige serviceydelser, som er fuldt tilgængelige på nettet, voksede fra 17% til 43% mellem oktober 2001 og oktober 2003, selv om der stadig er store forskelle mellem medlemsstaterne indbyrdes, idet det i oktober 2003 var mellem 72% og 15% af serviceydelserne, der var fuldt tilgængelige⁴. Der er i mellemtiden blevet konstateret et behov for bedre IKT-redskaber og interoperabilitet, for større færdigheder og for integration mellem bag- og forkontor⁵.

eEurope 2005's målsætninger for e-forvaltning er stadig gyldige, og medlemsstaterne er siden handlingsplanens vedtagelse blevet enige om en række nye fælles initiativer på EU-plan. De fleste medlemsstater gør gode fremskridt med antallet af bredbåndstilslutninger til forvaltningerne, interaktive offentlige e-serviceydelser, offentlige Internetadgangssteder og mulighed for e-indkøb.

Reaktionerne på samrådet fik opmærksomheden til at samle sig om følgende problemer i forbindelse med revisionen af eEurope 2005 handlingsplanen:

- Benchmarking, det er vigtigt, at e-forvaltning ikke blot drejer sig om at indføre teknologi og levere serviceydelser, men også om at tilbyde løsninger. Udbudet vokser, men efterspørgslen halter bagefter⁶. De faktorer, der styrer efterspørgslen, skal forstås bedre. Det kræver øget indsats for at måle e-forvaltningens sociale og økonomiske virkninger og de kræfter, der styrer efterspørgslen på e-forvaltning. Der er brug for supplerende kvantitative og kvalitative foranstaltninger for at løse disse problemer.
- Udveksling af god praksis: opsamlede erfaringer gør det muligt at fastslå kriterierne på god praksis og succes. Desuden er der behov for hjælpemidler som konferencer og prisuddelinger, mere struktureret udveksling af den bedste praksis og overførsel af erfaringer. Nogle af tiltrædelses- og ansøgerlandene bad om vejledning i indførelse af e-forvaltning.
- Stærkere samarbejde på EU-plan om politiske retningslinjer og finansiell støtte: blandt de nævnte områder var tillid og sikkerhed (plus identitetskontrol), standardisering og åben kildekode, herunder tilgængelighed (multiplatformadgang) og innovation. Mange medlemsstater pegede også på interoperabilitet (f.eks. fælles borgeridentifikation, e-autentificering og datavokabularer). Interoperable fælleseuropæiske tjenester kunne målrettes mod en udvikling, der svarer til EU's politiske målsætninger og de europæiske borgeres behov.

⁴ Web based Survey on Electronic Public Services, Cap Gemini Ernst & Young, December 2003.
http://europa.eu.int/information_society/eeurope/2002/action_plan/egov/index_en.htm

⁵ Reorganisation of government back offices for better electronic public services – European good practices, Danish Technological Institute, December 2003.

⁶ Management A/S, Top of the web – Survey on quality and usage of public services, PLS Ramboll, November 2003. <http://www.topoftheweb.net/en/index.htm>

2.2. e-læring:

Mulighederne for tilslutning til IKT-infrastruktur vokser fortsat i uddannelsessektoren. Der er øget bevidsthed om de faktorer, der gør deres udnyttelse til en succes. e-læring kræver pålidelig teknologi med stor båndbredde, støtte fra højt kvalificerede lærere og vejledere, indhold og tjenester af høj kvalitet samt nye holdninger til læreprocessen. De nationale planer og det nyligt vedtagne e-læringsprogram giver udtryk for stort politisk engagement.

Med hensyn til revision af handlingsplanen:

- Der er behov for systematisk at vurdere erfaringerne med samtlige initiativer og pilotaktioner for at udstikke den fremtidige kurs for e-læring. Lige som det er tilfældet med e-læringsprogrammet, er det vigtigste at lære af samtlige erfaringer på dette område og hurtigt gå over til en brugbar udvidelse, og at fremme nye holdninger til læreprocessen. Handlingsplanen kan her bidrage med en øget indsats for at fremme samarbejde, fælles resultatudnyttelse og udveksling af praksis.

2.3. e-sundhed:

Med sin afhængighed af båndbredde, sikkerhed, fortrolighed og brugerorienteret serviceydelse omfatter e-sundhed alle de vigtigste emner i eEurope. e-sundhed er ved at blive et centralt led i sundhedspolitikken på regionalt, nationalt og europæisk plan. De fleste medlemsstater har nu udviklet e-sundhedsplaner, hvoraf mange kræver udgifter til e-sundhedsværktøjer og –anvendelser på over 3% af sundhedsbudgettet. På europæisk plan lægger både rammeprogrammet for forskning og det offentlige sundhedsprogram stor vægt på e-sundhed.

Med hensyn til revision af handlingsplanen:

- Samrådet bekræftede behovet for at arbejde videre med de tre e-sundheds foranstaltninger, der foreslås i eEurope: elektroniske sygesikringskort, sundhedsydelser via nettet og sundhedsinformationsnet, som oprettes af medlemsstaterne og Kommissionen.
- Desuden er der i overensstemmelse med henstillingerne fra EU's ministerkonference i 2003 behov for stærk politisk styring og engagement for at skabe en Europa-omspændende interoperabilitet inden for e-sundhed, som kan sikre sundhedsplejen og patientmobiliteten en borgerorienteret sammenhæng. Blandt de påviste problemer er: interoperabilitet og standarder for sundhedsprodukter, sundhedssystemer og sundhedsydelser, sikkerhedspørgsmål på menneskeligt og teknisk plan (herunder uddannelsesbehov), retssikkerhed og fortrolighed, måling og udbredelse af fordelene ved e-sundhedsløsninger ved hjælp af benchmarks og rentabilitetsanalyser, som gælder hele EU, samt patientmobilitet.

2.4. e-business:

For at opfylde målsætningerne i eEurope 2005 handlingsplanen skal resultaterne på e-business-området omfatte mere end e-handel, selv om undersøgelserne viser stadigt voksende køb og salg på nettet, og indebære fuld inddragelse af IKT i forretningsprocesserne.

De vigtigste aktionslinjer i handlingsplanen (lovgivning, standardisering, færdigheder og fremme af SMV's brug af e-business) er stadig gyldige. Lovrammerne for e-business er ved at fæstne sig, idet direktiverne for e-signatur, e-handel og copyright er ved at blive omsat til

national lovgivning, og direktivpakken om offentlige indkøb, som indfører offentlige e-indkøb, er blevet vedtaget. Desuden skal resultaterne af et netsamråd om de vedvarende juridiske hindringer for virksomheder, der driver e-business, forelægges og diskuteres på den lovkonference om e-business, som skal afholdes i Dublin i april 2004. Endvidere vil Kommissionen i april 2004 udarbejde en meddelelse om loyal handel på B2B Internethandelsplatforme for at stimulere og fremme SMV's deltagelse.

En meddelelse fra Kommissionen om uønskede reklamemeddelelser eller "spam" fra januar 2004 påviser, hvilke foranstaltninger offentlige og private interessegrupper kan træffe for at styrke det nye EU-omfattende "forbud mod spam", som findes i direktivet om databeskyttelse⁷. Desuden har de fleste medlemsstater og mange europæiske regioner iværksat initiativer for at fremme SMV's indførelse af e-business.

Med hensyn til revision af handlingsplanen skal der lægges vægt på gennemførelsen, det gælder navnlig:

- Overvågning af udviklingen: medlemsstaternes fulde støtte til storstilede undersøgelser er nødvendig. Kvantitative målsætninger for e-business-politikken bør derpå opstilles på resultattavlen for virksomhedspolitik i overensstemmelse med eEurope 2005 målsætningerne.
- Interoperabilitet og standardisering: den utilstrækkelige interoperabilitet mellem forretningsanvendelserne hindrer indførelsen af nye samarbejdsformer. Medlemsstaternes støtte behøves for at kunne sikre, at interoperabilitets problemerne kan behandles. Blandt de relevante hjælpemidler hertil er det kommende europæiske e-business interoperabilitets forum og de relevante workshops, som oprettes af CEN, samt en konference om interoperabilitet i 2004.
- Indførelse af EU-topdomæne: alle medlemsstater og tiltrædelseslande støtter indførelsen af EU-topdomænet. Nogle betragter det som en afgørende tillidsskabende faktor inden for e-handelen i EU. eEurope handlingsplanen bør derfor koncentrere sig om gennemførelse af forordningen og om dens gyldighed for alle i EU i 2004.
- Sikre og effektive e-betalingssystemer: tillid i forbindelse med bestilling og betaling på nettet er vigtig for at fremme e-business og m-handel, og der er navnlig brug for en indsats for at indføre effektive procedurer for mikrobetaling og behandle politiske problemer i forbindelse med m-betaling.

3. ET HURTIGERE OG MERE SIKKERT INTERNET TIL ALLE

3.1. Bredbånd:

Bredbånd står øverst på den politiske dagsorden. På det europæiske topmøde i foråret 2003 blev medlemsstaterne enige om at indføre nationale bredbåndsstrategier inden slutningen af 2003. Kommissionen vil aflægge rapport til Det Europæiske Råd om situationen i telekomsektoren i marts 2004 og om de enkelte strategier i juni 2004.

⁷ Unsolicited Commercial Communications or 'spam', COM(2004) 28. Flere oplysninger findes på:
http://europa.eu.int/information_society/topics/ecommerce/highlights/current_spotlights/spam/index_en.htm

Bredbåndsmarkedet er i vækst. Adgangsmuligheder og indførelse tager til i hele EU. Der var 19,5 mio. tilslutninger i EU i slutningen af oktober 2003 mod 10,6 mio. i oktober 2002 og heraf er 72,5% DSL-linjer og det meste af den øvrige del kabelmodem adgang. Yderligere dækning og udnyttelse forventes ved hjælp af en multiplatform metode, der bygger på samtidig tilstedeværelse og udnyttelse af en række forskellige teknologier. EU's indstilling til infrastruktur udvikling er teknologi neutral, både når det gælder lovgivning og politik.

Når den nye rammelovgivning for elektronisk kommunikation træder i kraft, bliver det afgørende for, at der kan skabes et korrekt og forudsigeligt investeringsmiljø, at EU's lovgivning omsættes fuldstændigt og effektivt til de enkelte medlemsstaters og tiltrædelseslandenes nationale lovgivning i rette tid. Kommissionens niende rapport om gennemførelsen af EU's lovpakke om elektronisk kommunikation, som blev vedtaget den 19. november 2003, påpeger, at konkurrencen på bredbåndsmarkedet stadig er svag, og at en række medlemsstater endnu ikke har gennemført den nye rammelovgivning. I betragtning af, at forbrugernes bredbåndsadgang hovedsagelig sker ved hjælp af DSL-linjer, er det desuden foruroligende, at den niende rapport også konstaterer, at konkurrencen i forbindelse med bredbånd stadig er svag.

EU står over for to afgørende problemer, hvis det skal have det fulde udbytte af bredbånd, og der arbejdes på EU-plan med at finde løsninger på disse problemer:

Når privat investering i informationsinfrastruktur holdes tilbage i ugunstigt stillede områder af frygt for rentabiliteten, er der risiko for at eEurope ikke opfylder sin målsætning, som er at udvikle et "informationssamfund for alle". Til dette formål er der blevet truffet særlige foranstaltninger, som går ud på at udnytte EU's strukturfonde for at overvinde den manglende efterspørgsel i landdistrikter, afsides liggende regioner og økonomisk dårligt stillede byområder. Kommissionen har for nyligt vedtaget den ændrede udgave af "guidelines on criteria and modalities of implementation of structural funds in support of electronic communications".⁸ For at skabe yderligere fremdrift skal nye "lynstartprojekter" for digitalt underskud fremme indførelsen af bredbånd i underforsynede områder ved hjælp af en teknologineutral metode.⁹

Det andet problem er, at udnyttelsen af bredbånd er bagefter adgangsmulighederne i samtlige medlemsstater. Manglen på attraktivt bredbåndssindhold er en af hindringerne for større udnyttelse af bredbåndene. Bredbånd giver mulighed for en lang række nye tjenester, ikke mindst multimedietjenester, men hvis der skal opstå nye forretningsmodeller, skal en lang række problemer løses. At kunne stille copyright-beskyttet materiale til rådighed på nettet er f.eks. stærkt afhængig af, at der indføres teknologi til forvaltning af digitale rettigheder (FDR).

Med hensyn til revision af forvaltningsplanen er der bl.a. tale om følgende forhold:

- Overvågning: flere teknologiske valgmuligheder og multiplatformmiljøer kræver mere detaljeret overvågning af f.eks. nationale planer for overgang til digital TV.
- Omstilling fra udbuds- til forbrugsmønstre: omstillingen fra blot at sørge for tilslutningsmulighed til at stimulere udnyttelsen af bredbånd kræver en vurdering af, hvordan folk inddrager bredbånd i deres daglige aktiviteter. Der kræves bedre viden om

⁸ SEC (2003) 895
http://europa.eu.int/comm/regional_policy/sources/docoffic/working/doc/telecom_en.pdf

⁹ Se KOM(2003) 65 'Vejen til videnøkonomien' og KOM (2003) 690 Et europæisk vækstinitiativ.

hindringerne for at levere åbent, interoperabelt digitalt materiale og offentlige tjenester på alle områder.

- Forvaltning af digitale rettigheder (FDR) bør behandles på EU-plan: De juridiske rammer for beskyttelse af FDR findes ganske vist i direktiv 2001/29/EF, som i øjeblikket er under omsætning til national lovgivning af medlemsstaterne. Men der er brug for mere transparens i forhold til de kriterier, som medlemsstaterne bruger eller vil bruge for at tage anvendelsen af FDR systemer i betragtning, når afgiftsordninger bliver fastslået. Markedet er på et kritisk udviklingsstadium, for på den ene side kan manglen på en interoperabel FDR infrastruktur føre til yderligere opsplitning af markedet. På den anden side vil en succesfuld implementering af FDR teknologier i systemer og tjenester hjælpe til at sikre udviklingen af vigtige nye markeder for on-line indhold, en vital faktor for udbredelsen af bredbånd, samt understøtte den økonomiske vitalitet af indholds industrien mere generelt.

3.2. Sikkerhed:

Net- og informationssikkerhed er en afgørende forudsætning for informationssamfundet. Næsten 80% af Europas borgere afholdes fra at købe over Internettet på grund af sikkerhedsrisikoen, mens kun 54% af virksomhederne har en officiel sikkerhedspolitik. Nogle medlemsstater er i færd med at udarbejde nationale strategier for informationssikkerhed, som omfatter juridisk ansvar, oplysningskampagner, standarder for forvaltning og teknik og en bedre strategi for ulykkesberedskab og bekæmpelse af datakriminalitet. Alle medlemsstaterne og tiltrædelseslandene fremhævede gennemførelsen af direktivet om elektronisk underskrift som et vigtigt skridt på dette område.

EU's nye lovrammer indeholder også bestemmelser om sikker elektronisk kommunikation. At sikkerhedsspørgsmålene prioriteres højt på EU-plan fremgår af, at der hurtigt blev opnået politisk enighed om at oprette et europæisk agentur for net- og informationssikkerhed (ENISA). Dets vigtigste opgave er at bistå og rådgive Kommissionen og medlemsstaterne i spørgsmål, som drejer sig om net- og informationssikkerhed, og medvirke til at sikre, at det indre marked fungerer gnidningsløst. Det vil bidrage til at skabe større koordination og udveksling af informationer om informationssikkerhed mellem interessegrupperne. Agenturet vil danne grundlaget for udvikling af en sikkerhedskultur.

Blandt de forhold, der skal tages i betragtning i forbindelse med revisionen, er:

- Større markedsaccept af e-signatur ved på europæisk plan at fremme brugen af interoperable standarder og fremme alle former for elektronisk underskrift uanset den anvendte teknologi.
- Standarders og attesterings betydning for tilliden til informationssamfundet.
- Opstilling af prioriteringer for samarbejde på EU-plan om net- og informationssikkerhed, især inden for rammerne af ENISA (udvikling af partnerskaber mellem offentlige og private på EU-plan, fortegnelser over aktiviteter og organisationer i medlemsstaterne, den bedste praksis i forbindelse med bevidstgørelse og risikovurdering).

3.3. Inddragelse i informationssamfundet:

IKT udviklinger spredt sig ikke ensartet over alle regioner og i alle samfundsgrupper, og "inddragelse i informationssamfundet" og "det digitale underskud" er derfor et horisontalt

problem i alle dele af eEurope 2005. Samrådet viste, at der var stor bevidsthed om disse problemer og enighed om behovet for yderligere indsats.

Der kræves navnlig større opmærksomhed omkring de fremtidige muligheder for nye programmer, der kan øge adgangsmulighederne og opmuntre større befolkningsudsnit til at gå på nettet, og der skal i denne sammenhæng ses på trådløse lokal- og områdeløsninger og på overgangen til digital TV.

Med hensyn til revision af handlingsplanen skal opmærksomheden rettes mod:

- Data, hvormed omfanget af manglende regional balance kan vurderes, måske samtidig med genbehandlingen af de politiske retningslinjer for strukturfondene.
- Standarder på EU-plan for e-adgang, herunder e-indkøb, gennemførelse af retningslinjerne for netadgangsinitiativet (WAI) og fælles mærkning af tilgængelige netsider.
- Bedre adgangsmuligheder for udelukkede grupper og dårligt stillede regioner ved yderligere at fremme multiplatform IKT-adgang (PC, digital TV, tredjegerationsmobil osv.).
- Indførelse og udnyttelse af IKT i udelukkelsestruede grupper ved hjælp af oplysnings- og IKT-beherschelsesaktioner og levering af hensigtsmæssigt materiale og tjenester.

4. GENNEMFØRELSE

4.1. Benchmarking:

Efter retningslinjerne i Rådets resolution om eEurope¹⁰ bygger benchmarkingen stort set på officielle statistiske undersøgelser af husstande og virksomheder, som blev tilrettelagt af Eurostat og udført af de nationale statistiske institutter (NSI). Disse undersøgelser har leveret 26 af de 37 indikatorer. I januar 2004 blev resultaterne af 12 virksomheds- og 11 husstandsundersøgelser stillet til rådighed.

For at sikre, at der leveres regelmæssige, sammenlignelige oplysninger fra medlemsstaterne og for at muliggøre større udnyttelse af den officielle statistik om informationssamfundet fremsatte Kommissionen i august 2003 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om statistik i informationssamfundet.

Rådets resolution om eEurope opfordrede til pilotarbejde om e-business og e-sundhedsindikatorerne. Den metodiske analyse for at finde en indikator på e-business-forekomst blev foretaget af Kommissionen, og der vil blive forelagt forslag, når der foreligger data for 2003. Denne indikator kan indgå i benchmarkingen fra 2004. Resultaterne af pilotarbejdet med e-sundhed skulle foreligge i foråret 2004.

Både svarene i forbindelse med midtvejsundersøgelsen og drøftelserne i de statistiske arbejdsgrupper har understreget behovet for at tage indikatorerne op til fornyet behandling. Med hensyn til revisionen af handlingsplanen var der tale om følgende problemer:

¹⁰ 2003/C 48/02

- De nuværende indikatorer lægger for stor vægt på forekomst og ikke tilstrækkelig vægt på intensitet og virkning¹¹.
- Indikatorerne viser ikke, i hvilken udstrækning eEurope's målsætninger er blevet opfyldt.
- Der er behov for sammenlignelige tal for tredjelande. eEurope bør benchmarkes i forhold til verdens bedste.
- Det er for tidligt at foretage en vurdering af eEurope 2005 benchmarkingen. En benchmarkingrapport med alle de foreliggende data for 2003 vil blive forelagt i juni 2004. Initiativer, som supplerer den nuværende benchmarking, kan tages med det samme som del af midtvejsrevisionens resultat for at behandle behovet for mere omfattende analyse og en mere politisk relevant og omfattende række af indikatorer.

4.2. Udveksling af god praksis:

Udvekslingen af god praksis supplerer benchmarking-arbejdet og er et grundprincip i den åbne koordinationsmetode. Der findes en lang række hjælpemidler til støtte for god praksis. Deriblandt er fora og konferencer, som f.eks. den anden konference om e-forvaltning, som blev afholdt i 2003 i samarbejde med det italienske formandskab, og konferencen om e-sundhed under det græske formandskab, konkurrencer og pristildelinger, støttenet, der skal fremme en gensidig læreproces, som f.eks. e-business-støttenettet (eBSN) og det europæiske skolenet¹², samling af erfaringer i retningslinjer, checklister, køreplaner eller tekniske arbejdsdokumenter, indførelse af frivillige kodekser for god praksis og åbne standarder på grundlag af samling af praksisformerne.

Disse hjælpemidler udnyttes i vid udstrækning til støtte for eEurope. For at fremme en mere effektiv udveksling af erfaringer skal der imidlertid tænkes mere over, hvordan udnyttelsen af dem målrettes, så der opnås større virkning end den rent lejlighedsbestemte. Der er behov for at skabe ligevægt i sammensætningen af disse forskellige politiske hjælpemidler på hvert enkelt område afhængigt af enigheden, erfaringerne og udviklingen på det pågældende område.

5. KONKLUSIONER

På halvvejen gennem eEurope 2005 handlingsplanen er der opnået betydelige fremskridt.

eEurope 2005's målsætninger har bevaret deres gyldighed i forbindelse med EU's udvidelse til 25 medlemmer, og samrådet har vist, at det har virket ansporende på mange nationale og regionale bestræbelser. Betydelige udviklinger inden for bredbånd og e-forvaltning er blevet fremhjulpet ved øget politisk støtte på nationalt plan og EU-plan.

At nå eEurope 2005's mål kræver stærk politisk styring og engagement på alle planer. Der har været succes på mange områder – bredbåndstilslutningen er i vækst, og offentlige serviceydelser er i stigende grad fuldt tilgængelige på nettet. På mange områder er udviklingen dog stadig udbudsrevet og koncentreret om teknologi, anvendelser og initiativer.

¹¹ Kategorierne forekomst, intensitet og virkning blev defineret af OECD i "Defining and Measuring e-Commerce: A Status Report" OECD-DSTI 08/10/1999.

¹² <http://community.eun.org/>

Der er brug for en samordnet indsats fra alle sider, hvis den produktivitets- og beskæftigelsesforøgelse, som forventes af eEurope, skal nås. Dette fremstød for at nå den fulde udvikling betyder, at der skal lægges vægt på at tilvejebringe løsninger, og at der hurtigt skal optrappes fra succeshistorier til kritisk masse.

Blandt de særlige områder, som kræver større opmærksomhed, og får betydning i forbindelse med revisionen af handlingsplanen, er:

- Interoperabilitet, standarder og multiplatformadgang på alle områder kræver større opmærksomhed. I mange tilfælde er det vigtigste krav ikke at finde tekniske løsninger, men at opnå enighed mellem flere parter eller institutioner.
- Udbygning af den fælles europæiske dimension. De fleste initiativer har stadig nationalt eller regionalt sigte. Mulighederne for at lære eller foretage udvekslinger på tværs af grænserne er almindeligt kendte, men bliver mindre ofte benyttet. Interoperabiliteten volder stadig vanskeligheder, som endda forværres af de mange forskellige bidrag. Mulighederne for at mindske afstanden mellem fortroppe og bagtroppen ved hjælp af en mere effektiv udveksling af praksis forspildes.
- Overgang til en efterspørgselsdrevet metode, som lægger vægt på serviceydelse, brugerværdi frem for alt og funktionalitet. Inden for e-business, e-forvaltning, e-sundhed og e-læring foreligger der helt klart mange gode initiativer, men det har hidtil ikke været forstået fuldt ud, hvordan der leveres virkeligt effektive tjenester på nettet, eller om de er fyldestgørende for den endelige bruger.
- En forudsætning for yderligere udvikling af bredbånd er større forekomst af attraktivt materiale. Det kræver større opmærksomhed omkring beskyttelsen af materiale med copyright og indførelse af interoperable FDR-løsninger, samtidig med at brugernes berettigede forventninger tilgodeses.
- Forsøg med nye forretnings- og serviceydelsesmodeller, som får større værdi ved overgangen til e-tjenester. e-tjenester, giver i almindelighed større produktivitet og øget effektivitet, hvis de indgår i en effektiv omlægning af processer og serviceydelse.
- Opfyldelse af behovet for større overvågning og kvantificering af inddragelsen i informationssamfundet, ikke mindst for at kunne vurdere omfanget af manglende regional ligevægt og mulighederne for multiplatformlevering af e-tjenester, så adgangen udvides.
- Endelig bør e-tjenesternes virkning i form af øget effektivitet, produktivitet og arbejds- og livskvalitet måles, idet der tages hensyn til indflydelsen på borgerskab og styring. Der er navnlig brug for en struktureret analyse af erfaringerne for at kunne udvikle supplerende kvantitative og kvalitative indikatorer som led i benchmarking-processen. Der er brug for samarbejde om at påvise hindringer for udviklingen og brug for vejledning i gennemførelsen. Der er også brug for flere vurderinger af initiativerne, så praktisk politik ledes af praktiske erfaringer.

Kommissionen anbefaler, at de nuværende retningslinjer i handlingsplanen for 2005 videreføres. Revisionen konstaterede, at de nuværende målsætninger stadig har gyldighed, og at tiltrædelseslandene er villige til at acceptere dem. Desuden forventes det, at det sjette rammeprogram for forskning og udvikling vil bidrage til gennemførelsen af eEurope handlingsplanen, navnlig i kraft af sit afsnit om teknologi til informationssamfundet.

En grundig vurdering af eEurope 2005's virkninger vil blive foretaget og skal drøftes og vedtages sammen med medlemsstaterne i løbet af 2004. Kommissionen beder medlemsstaterne og tiltrædelseslandene om at fremsætte deres bemærkninger til dokumentet og spille en aktiv rolle i revisionen af handlingsplanen indtil juni 2004.